Con iunctuſ ē enī gradus & in multiſ pene ſimillimuſ; Regere
eccleſiā dī quā adquiſiuit ſanguine ſuo; Non dubitat ſan
guinē dī dicere. ppt unionem pſonę. in duab; naturiſ eiuſdē
ihu xpi. ppt quam & iā dictū ē. filius hominiſ qui ē in celo;
Ceſſ& ergo neſtoriuſ filiū hominiſ a filio dī ſeparare. & duoſ ſibi
facere xpoſ; Et ex uobiſ ipſiſ exſurgent loquenteſ p uerſa;
De eiſdem & iohanneſ; ex nobiſ inquit exierunt. ſed non erant
ex nobiſ. Quo p trienniū nocte & die non ceſſaui cum lacri
miſ; monenſ unum quemq; uſtrm; Hoc pulchre & breuiter
exponit arator; qui canit eccleſię tria dogmata; ſepiuſ
edit hiſtoricum morale ſonanſ. tipicumq; uolumen; hinc
iudea uacanſ ſteriliſq; dicitur arbor. expectata trib;
fructū non adtulit anniſ; Omīa oſtendi uobiſ. id ē. non
ſolum doctrinę inter preſſuraſ & lacrimaſ inſiſtendū;
Eſt autē quod dictū ē. & quod cūq; ſup erogaueriſ. ego cum
rediero reddam tibi; Euangelium uidelic& predicare.
& ex euangelio ſumptuſ non querere; Beatiuſ ē magiſ
dare quam accipere; Non illiſ qui relictiſ omnib; ſe
cuti ſunt dnm; Diuiteſ & iā elemoſinarioſ preponit.
ſed illoſ quam maxime glorificat. qui cunctiſ quę
poſſident in ſemel renuntiatiſ. nihilominuſ laborant
operando manib; quod bonū ē. ut habeant unde tri
buant neceſſitatem patienti; Profecti ibamuſ. deducen
tib; noſ omnib; cū uxorib; & filiiſ; & cę. Impl& a eſt
pphęia. qua eccleſię canenſ ait; Filię tiri in mune
rib; uultum tuū depcabuntur omſ diuiteſ plebiſ; & cę.
uſq; ad fine pſalmi; Nulla enī ciuitaſ maiori dulcedine
Apoſtolum ſuſcepit. tenuit. dimiſit; deniq; hodie mon
ſtratur in arenis locuſ. ubi pariter orabant;

Karlsruhe LB. Aug. perg. 153, fol. 25r

zu S. 20

; siehe ferner "Philippus presbyter", Commentarii in librum Iob, MIGNE PL 26, 722C: *Quod autem Heliu duobus nominibus vocitatur, non est mirum: familiare est hoc scripturae divinae, ut Salomon Idida et cognatus Mosi dictus est Ietro;* BAMMEL, Römerbriefkommentar Buch 1-3, S. 42; Sedulius Scottus, hrsg. von FREDE S. 18; GORMAN, Paris lat. 12124 (wie Anm. 2) S. 102 f.

---

50) Vgl. ~~unten S. ### (Lantfranch!)~~

51) ~~Vgl. unten S. ### (Lantfranch!)~~

IACOBUS· PETRUS· IOHANNES· IUDAS· SEPTEM EPISTO
las ediderunt· quas eccleſiaſtica conſuetudo· catholicas
id ē uniuersales cognominat· In quib: ideo prima epis
tola Iacobi ponitur quamuis in catalogo apoſtolorū
priores soleant numerari petrus & iohannes· quia ipſe
hieroſolimorū regendā ecclam ſuſcepit· Unde fons
& origo euangelicę predicationis incipiens per orbē dif
fuſa ē uniuerſū· cuius cathedrę dignitatē etiam pau
lus aplus in eo nominando ueneratus est· Iacob: cephas
& iohannes qui uidebantur columnę esse· Uel certe
quia ipſe duodecim tribub: isrt quę primę crediderūt
ſuā epiſtolā miſit· Merito hęc prima poni debuit· me
rito petri ſecunda· quia ipſe electis aduenis qui grece
dicuntur proſelyti· hoc enī eis ſcripſit qui de gentilitate
ad iudaismū de iudaismo ad electionis euangelicę gra
tiā conuerſi sunt· Merito iohannis epiſtolę tertio loco
ſunt positae quia his ſcripſit ipſe qui de gentib: credi
derūt· cum nec natura nec persecutione iudaei extitissent;
Deniq: multi ſcriptorū eccleſiaſticorū· In quib: scs atha
naſius alexandrinę preſul eccle primā eius epiſtolam
ad parthos ſcriptā eē teſtantur; Merito iudę ultima
ē posita· quia quamuis & ipſe magnus trib: tamen pre
cedentib: aplis minor eſt· Uel quia Iacobi prima ſcrip
ta ē epiſtola· deinde petri· post eās iohannis· ideo nunc
usq: ordinē quo ſcriptae sunt retinent; Conſtat enī quia
beatus Iacobus XXX poſt paſſionē dni anno ſuū con
ſummauit martyriū· petrus trigeſimo octauo· hoc ē
ultimo anno neronis paſſus ē· & ipſe in ſecunda ſua·

Karlsruhe LB. Aug. perg. 153, f. 38r

Con iunctuſ ē enī gradus & in multiſ pene ſimillimuſ; Regere
eccleſiā dī quā adquiſiuit ſanguine ſuo; Non dubitat ſan
guine dī dicere. ppt unionem pſone. In duab; naturiſ eiuſdē
ihū xpī. ppt quam & iā dictū ē. filiuſ hominiſ qui ē in celo;
Ceſſat ergo neſtoriuſ. filiu hominiſ a filio dī ſeparare. & duoſ ſibi
facere xpoſ; Et ex uobiſ ipſiſ exſurgent loquenteſ p uerſa;
De eiſdem & iohanneſ; ex nobiſ inquit exierunt. ſed non erant
ex nobiſ. Quo p triennium nocte & die non ceſſaui cum lacri
miſ; monenſ unum quemq; urm; Hoc pulchre & breuiter
exponit arator; qui canit eccleſiē tria dogmata. ſepiuſ
edit hiſtoricum morale ſonanſ. tipicumq; uolumen; hinc
iudea uacanſ ſterilisq; dicitur arbor. expectata trib;
fructū non adtulit anniſ; Omīa oſtendi uobiſ. id ē. non
ſolum doctrine inter preſſuraſ & lacrimaſ inſiſtendū.
Eſt aūt quod dictū ē. & quod cūq; ſup erogaueriſ. ego cum
rediero reddam tibi. Euangelium uidelicet predicare.
& ex euangelio ſumptuſ non querere; Beatiuſ ē magiſ
dare quam accipere; Non illiſ qui relictiſ omnib; ſe
cuti ſunt dnm. Diuiteſ & iā elemoſinarioſ preponit.
ſed illoſ quam maxime glorificat. qui cunctiſ que
poſſident in ſemel renuntiatiſ. nihilominuſ laborant
operando manib; quod bonū ē. ut habeant unde tri
buant neceſſitatem patienti; Profecti ibamuſ. deducen
tib; noſ omnib; cū uxorib; & filiiſ; & cet. Impleta eſt
pphetia. qua eccleſie canenſ ait; Filie tiri in mune
rib; uultum tuū depcabuntur omſ diuiteſ plebiſ. & cet.
uſq; ad fine pſalmi; Nulla enī ciuitaſ maiori dulcedine
apoſtolum ſuſcepit. tenuit. dimiſit; denīq; hodie mon
ſtratur in arenis locuſ. ubi pariter orabant;

Karlsruhe LB. Aug. perg. 153, f. 25r